

הקצב

המורד

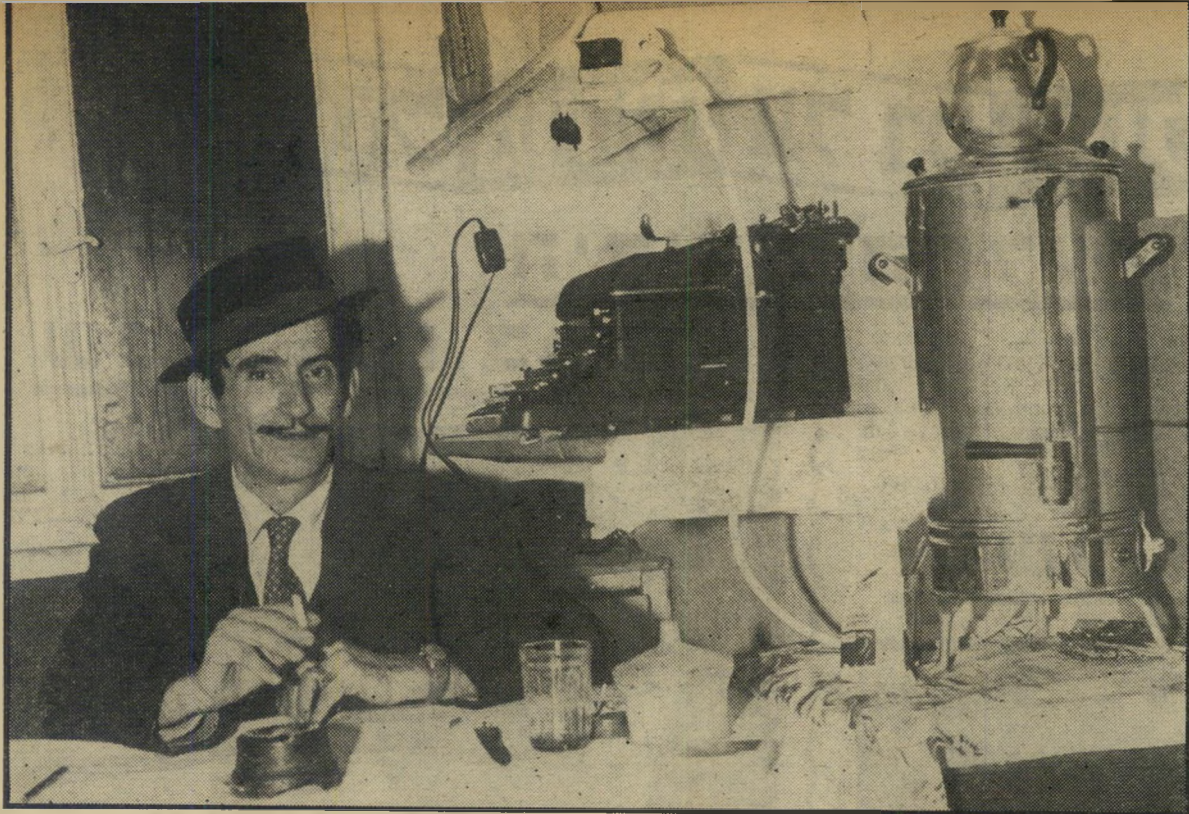
הכעל סירב לשמוע מרוב ולעשות ספונג'ה כבית — והאשה הגישה נגדו תביעת גירושין

כאשר החליט שמואל ימין להתמרה, יום אחד, סירב להמשיך לעשות ספונג'ה גיה ולהדיח את הכלים — לא ידע אלו צרות הוא מביא על ראשו.

תגובתה המוחצת של רעייתו הנדהמת, חסידה, היתה: בקשת תביעת-גירושין.

מה שהלך בבית משפחה שמואל, ב"ר רחוב הרה"צופים בחולון, היה שיגרתו למדי, למעשה: ימים הרבה נהג הבעל, קצב במקצועו, להחליף עם ערב את סכין הקצבים הארוכה בסיגור ודלי, לעמול במלאכת הבית. עד שנכנסה בו רוח שטות, הפך לפתע לסורר ומורה.

המטרה הושגה. בבקשתה לגירור שין, שהגישה לשופט-המחוזי בתל-אביב מקס צרנובילסקי, ביקשה חסידה ימין כי הקצב שלה יקציב לה סכום שמן מדי חודש בחודשו, בשל היותו בעל איטליז. סניגורו של הקצב טען לעומתה כי הגבר שבמשפחה עובד כפועל שכיר

מכניס-אורחים בסאן במישרדו
לפעמים, סכינג'לוח בכיס

מאושפו פעם בבית-החולים לחולי-גפש בבת-ים. מאז, התרחקה ממנו משפחתו. הוא עובד כפועל בבית-חרושת, אך כספו אינו מספיק לו לשכור דירה. "אין לי כסף לישון במלון", הוא אומר, "העזרה הסוציאלית שלחה אותי לשה".

בנימין מזרחי הוא הקשיש בדייריו של בסאן. 63. פעם, היו לו שתי חנויות ב"ר אשקלון. הגורל התהפך, וכיום הוא מוכר שוקולד-מנטה-מסטיק ברחובות העיר. יש לו אחים, מבוססים אפילו, אבל בנימין אי-נו רוצה לבקש עזרה. בתום היום, הוא גורר את רגליו העייפות במעלה שלוש הקומות אל מלונו של בסאן, מקבל מידי כוס תה חם, צלחת תפוחי-אדמה מהבילה, ונכנס למיטתו הדלה.

"חבל שהמחלקה הסוציאלית לא תומכת בי יותר", נאנח בסאן. "הייתי יכול לעזור ליותר אנשים, לתת יותר מיטות, יותר אוכל חם בלילה. כל-כך מעט נכנסים אצלי — וכל-כך הרבה נשארים בחוץ, בקור, כל הלילה".

עיריות

איך להצליח בעסקים

עם שותפים נכונים?

קבזן מאשים: "הקלות-בנייה שני מאות אלפי ל"י ניתנו לשותפו שני מהנדסי-העירייה"

הסערה הגיעה לימימדים כאלה, שמש"ר לחת מטעם סיעת חירות בעיריית נתניה התייצבה בסני ראש העירייה, עובד ב"ר עמי, ביקשה בהורות על הפרשה. תגובת ב"ר עמי: "הכל זה רכילות ועורבא פרח". לא כל כך. מלבד רכילות ועורבא, פרח או לא פרח, היו גם עובדות. ואותן, קשה היה לשטשש.

שליבים עדינים. העובדות היו ש"ר שלושה יהודים — מרדכי הכיבי, ציון נעים ומרדכי קורצו — חברו יחדיו כדי לבנות בתים על מיגרשים שקנו למטרה זו. הם צירפו אליהם לשותפות גם את סגנו של ב"ר עמי, עמוס חיון, ואת מהנדס העיר, שלום פורר.

במקרה או שלא במקרה, זכה תיקם של היוזמים החששים לקבל טיפול במהירות-שיא. כשהוא עוקף בדרך כלל כמה שליבים עדינים, שבהם היה עלול להתעכב. כן זכתה התוכנית לקבל אישור, מבלי ש"ר השותפים יחוייבו במסייג-שבתה בגובה 120 אלף ל"י, שהיו חייבים עליה.

"רא השפעתני." בהסכם שנחתם בין השותפים, הוסכם שכל אחד מהמישה יקבל חלק שווה ברווחים — אולם מהנדס

הם חותכים אותך. יש כאלה שלא סובלים שאני סוגר את השער בחוץ, בלילה. הם קמים בשלוש בלילה, ורוצים לצאת. הם מרגישים את עצמם כלואים. אבל אני מוכרח לסגור את השער בגלל בעל-הבית. צריך הרבה מאוד סבלנות.

האורחים שלי הם אנשים מסכנים. חיים כמו הכלבים. ברחוב, בלי בית, בלי משפ"ח.

פעם היתה אשה. בסאן אינו עוסק במלאכתו בגלל הוניהעתק שהוא מרוויח ממנה. היה זה במלחמת השיחרור, בעיר מולדתו. כשבסאן נסעו ברגלו בעת הפג"ז, זה אלמוני זינק לעברו, גרר אותו למקום מחסה. כעבור דקה, התפוצץ פגז במקום בו שכב בסאן קודם לכן.

האלמוני שהציל את חיו היה אדם

חסריבית מזרחי
הגורל התהפך

מוכה-גורל, חסר בית ומיטה. מאז, מקדיש בסאן את זמנו לעזרה לאנשים כאלה.

אחד האנשים האלה הוא יוסף אלגוזי: "פעם היו לי אשה ובית", מספר הוא. "עשרים שנה הייתי עובד בליטוש יהלומים. היום, לא יכול לעבוד יותר. אשתי עזבה אותי, לקחה לה את הדירה שלנו. אני לא יכול לשכור דירה בשביל עצמי. יש לי רק 130 ל"י לחודש, שאני מקבל מלישכת-הסעד. ביום, אני יושב בשפת-הים, דג דגים. בלילה, אני מחפש מקום לישון. עכשיו אני ישן פה".

לא רוצה עזרה. מנחם כהן (26) היה

שהתכסה בכל רכושו עלי-אדמות, לא היו עוד חדרים-מדרגות מקום-מישכן לבני-אנוש. אלגוזי הקפוא החל מחפש מיפלט.

כך הגיע אל מעון-הלילה של מאיר בסאן, אביהם של עלובי-החיים של העיר הגדולה.

למזלו, היתה מיטה פנוייה, וכיום אלגוזי

חסריבית כהן
המשפחה דחתה

הוא מלך העולם: יש לו מיטה מתחתיו, ותיקרה מעליו. וכי מה עוד צריך האדם כדי להיות מאושר?

מיטה כאמכטיה. ספק אם אנייני הטעם של צפון תל-אביב היו מעניקים למלונו של בסאן חמישה כוכבים, או אפ"ר לו אחד. בדריה העתיקה שברחוב נחלת בנימין, דבוקות עשר מיטות אחת אל ה"ר שנייה, בשני חדרים. בחדר-הכניסה שוכן משרדו של בסאן. לעיתים, מכניס בסאן מיטה גם לחדר-האמבטיה.

בסאן מלקט את אורחיו מהרחובות. מע"ז ניק להם, לפני המיטה הברוכה, גם כוס תה ומשהו חם לאכול. תמורת מאמציו, הוא מקבל שלוש ל"י למיטה ללילה ממחלקת העזרה הסוציאלית של העירייה. מהכנסו"ר תיו אלה, הוא עוד משלם — 50 ל"י ל-חודש שכר-דירה.

"המלאכה לא קלה", מספר בסאן (47), ליד ירושלים. "האורחים שלי מאוד קשים לפעמים. יש כאלה שמחזיקים בליים סכינ"גלזה. מיד כשנדרמה להם-שפגעת בהם,

חסריבית אלגוזי
האשה עזבה

בלבד, משתכר כ-500 ל"י לחודש. נכון שהוא ניסה פרק זמן מסוים לנהל עסק עצמאי, אבל חזר לעבודתו הקודמת כעבור זמן קצר.

בינתיים, עד שייחרץ דיני-צדק במשפט הימניים, השיגה האשה את מטרתה: שמואל ימין טורח היום כבעבר, ויחץ כלים ועושה ספונג'ה.

הסיבה: אשתו נעלמה מן הבית. הש"ר אירה אותו, נוסף לכלים, גם עם בנם הקטן ירון.

תל-אביב

אביהם של

עלובי-החיים

הורות למאיר בסאן, זוכים מדי זילה עשרה חפריבית לישון במיטה — במקום בחדרי-מדרגות קפוא

עד מכתה-כפור הגדולה, לא היו ליוסף אלגוזי (41) תלונות בחיים. זה שנתיים וחצי שהוא נוהג לישון בחיקה-טבע. בקיץ — בגנים ציבוריים או חצרות בתים, ב" חורף — בחדרי-מדרגות של בתים משות"פים. לפעמים, יש כאלה שמחזיקים בליים סכינ"גלזה. מיד כשנדרמה להם-שפגעת בהם, מכתה-קור הנוראית שינתה הכל. למרות